

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

paa en Begrænsning af Tilskuddet i Forhold til i Fjor, baade fordi man ikke kunde anvende saa mange Penge, og navnlig fordi det var umuligt at skaffe Materialer til saa store Beløb. Jeg fraraader de nævnte Ændringsforslag.

I Anledning af de Udtalelser, der er fremsat af den ærede Ordfører for Mindretallet (Valdemar Thomsen), om, at der her gives 25 pCt. i Tilskud, medens der efter Byggeloven for Byerne gives 35 pCt., vil jeg gøre opmærksom paa, at denne Forskel ikke udlignes ved, at man foreslaar, at Tilskuddet i Henhold til denne Lov forhøjes til 35 pCt. Sagen er den, at i Henhold til Byggeloven for Byerne refunderer Kommunerne Staten en Del af det Beløb, Staten giver. Derfor indfører Mindretallets Ændringsforslag heller ikke en fuldkommen Ligestilling.

Jeg kan, som sagt, tiltræde det af Udvalget stillede Ændringsforslag, men maa fraraade de af Mindretallet stillede.

Jensen (Lillering): Det ærede Medlem Hr. Rager kunde ikke forstaa, hvorledes Loven skulde forstaaes, naar Ordet „Arkitekthonorar“ gik ud. Jeg synes, det er saa aldeles ligetil. Jeg tror nok, det ligger saadan, at da det oprindelige Udvalg gav Insdtilling til Ministeren, havde det taget Ordet „Arkitekthonorar“ med for særlig stærkt at understrege, at man ikke ønskede, at der skulde gives Tilskud hertil. Naar vi i Udvalget er enedes om at tage Ordet ud, saa kan det sidestilles med, at man tager et Skilt ned; thi det har i nogen Grad animeret Arkitekterne til at rejse Opposition mod Loven, at „Arkitekthonorar“ særlig var nævnt i denne.

Naar vi ikke i Udvalget — vi har jo ikke manglet Opfordring dertil — har kunnet gaa med til, at der kunde gives Tilskud til Arkitekthonorar, er det ud fra den Betragtning, at det vil tage alt for mange Penge af de Midler, som skulde anvendes til Istandsættelse af Bygningerne. Arkitekterne arbejder jo ikke billigt. Efter en Lov, der har i hvert Fald lige saa stor Interesse som Bygningsstandsættelsesloven, nemlig Grundforbedringsloven, hvor det i Loven paabydes, at der skal udarbejdes Projekter og Overslag over ethvert lille Arbejde, kan der ikke faas Tilskud fra Staten hertil, og derfor har jeg i hvert Fald, og jeg tror Udvalgets Flertal, været imod, at man ogsaa gav Tilskud til Arkitekthonorar.

Jeg kan ikke indse, at man med nogen

Grund kan kræve, at Tilskud til Arkitekthonorar skal tages med i en Afviklingslov som den nærværende. Hvis det skulde have haft nogen særlig Betydning, maatte det have været med i Hovedloven. Da vi i sin Tid vedtog denne, undlod man det, og jeg vilde anse det for en Fejl, hvis man i en Afviklingslov som denne vilde gaa til at indføre, at Arkitekterne kunde faa Tilskud for Udarbejdelse af Tegninger og Overslag. Derfor har man i Udvalget ikke kunnet følge det Ønske, som er rejst dør, og jeg kan heller ikke personlig indse, at det vilde være rigtigt at gøre det.

Kristen Amby: Hvorvidt det ærede Medlem Hr. Rager gennem Ordførerens Bemærkninger nu har faaet fyldestgørende Svar, kan jeg jo ikke dømme om, men foranlediget særlig ved den fremførte Realitetsbetragtning over Problemet finder jeg dog Anledning til at gøre et Par Bemærkninger, idet jeg kort skal sige, at jeg er ganske uenig i alle Ordførerens Begrundelser og Betragtninger. I øvrigt kan jeg give Ordføreren Ret i, at det ikke er nogen Realitetsændring, der foreligger. Jeg ved ikke rigtig, hvad der ligger i Udtrykket „at tage et Skilt ned“, men man har vel ment, at visse Medborgere, Arkitekterne, kunde føle sig ilde behandlet ved, at man ligefrem direkte i en Lov sagde — skønt det er et Arbejdsomraade, de har nogen Indsigt i —, at deres Arbejde ikke maa komme med, og saa er man altsaa gaaet den, jeg indrømmer mærkelige Vej, blot at slette Ordet, medens man har bibeholdt Realiteten, det vil sige udelukket Tilskud til Planlæggelsesarbejde, for saa vidt som dette har en selvstændig Karakter. Det Planlæggelsesarbejde, den paagældende Haandværker foretager, og de Tegninger og Beskrivelser, han maatte lave til sit eget Arbejde, faar han jo nok betalt; det gaar jeg da ud fra. Jeg er kun gaaet med, fordi vi nu engang er i Samarbejde, og naar Ministeren ikke vilde have denne Ændring, og det vilde Ministeren ikke have, uden at jeg kan anerkende en eneste af de Begrundelser, han har givet derfor, ja, saa maatte man jo lade være med at stille Sagen paa Spidsen.

Valdemar Thomsen: Den højtærede Landbrugsminister sagde, at Vedtagelsen af vore Ændringsforslag vilde betyde en Udvikelse af Forslaget, som vilde medføre, at der skulde bruges flere Penge og flere Materialer, at der derfor ikke var Raad til at vedtage det — saadan forstod jeg Mini-